

[Dahlgaard.]
 vejbringelse af egen bolig, forudsat at det er en nyopført bolig, der er tale om.

For så vidt angår lejere i det almennyttige byggeri, er der ved love, der er gennemført, henholdsvis er til behandling i boligudvalget, gennemført lettelser ved nedsættelse af boligindskudsandelen for lejerne. Det kan umiddelbart synes sympatisk, at man ved de nu foreslåede regler skaber lettelser også for lejere i privat byggeri og for parcelhuserhververe. Jeg må imidlertid erkende, at mit parti er i tvivl om, at vi gør samfundskonomen og opsparringen her i landet nogen tjeneste med de fremsatte forslag. Rentefriheden for de omhandlede lån i 5 år bør efter det radikale venstres opfattelse opgives. Vi har endvidere den principielle opfattelse, at det først og fremmest er kommunerne, der i påkommende tilfælde bør bistå de boligsøgende med lån til indskud m. v. I det hele taget bør kommunerne i langt højere grad ind i boligpolitikken, end regeringen synes indstillet på.

Vi vil i det kommende udvalgsarbejde tilstræbe en nøjere vurdering af de synspunkter, som jeg her har fremsat i relation til de to lovforslag.

Arne Larsen: Jeg skal beskæftige mig med lovforslag nr. 192, forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene, og min partifælle hr. Henning Philipsen vil beskæftige sig med lovforslagene nr. 191 og 196.

Det forslag, som her er fremsat til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene, modtager socialistisk folkeparti meget positivt. Vi synes, det indeholder en hel del forbedringer i forhold til den gældende lovs § 13.

Da vi i 1969 i folketinget gennemførte lovgivningen om moderniseringer, var socialistisk folkeparti nok så kraftig modstander af de principper, der dengang blev nedfældet i lovgivningen. Vi fandt, at der blev alt for store muligheder for spekulation i ejendomsmoderniseringer, og at lejerne blev alt, alt for lidt beskyttet i henhold til disse nye bestemmelser. I overensstemmelse hermed stillede vi da også ændringsforslag til § 13, men de blev dengang afvist af VKR-partierne, og med beklagelse konstaterede vi, at

socialdemokratiet undlod at stemme om disse ændringsforslag dengang. Derfor glæder det mig naturligvis dobbelt, at ministeren erkender, at den kritik, som blev rejst dengang, og som senere er fulgt kraftigt op fra lejrerside, er og var berettiget, og at det derfor er nødvendigt at gennemføre en revision af lovens moderniseringsparagraffer.

Jeg kunne også forstå på hr. Dahlgaard, at han i og for sig var klar over, at her i hvert fald var tale om lidt teknik, som skulle ændres, at der altså var en vis berettigelse i at gennemføre ændrede bestemmelser i § 13, som også tog hensyn til en vis lejerbeskyttelse.

Socialistisk folkeparti er ikke modstander af, at ældre, nedslidte ejendomme i den udstrækning, det økonomisk måtte være forsvarligt, bliver genoprettet eller genoprustet; hvad man nu vil kalde det, og at de forbedres med tidssvarende installationer. Vi er helt enige i, at noget sådant kan være meget fornuftigt. Vi ser jo, at alt for mange ejendomme bliver forsojnt og misligholdt trods det, at der gennem tiderne er sket adskillige lejerforhøjelser. Selv om der også er gennemført bestemmelser om, at en vis procentdel af forhøjelserne skal hensættes på særlige konti for såvel indvendig som udvendig vedligeholdelse, sker der alligevel en hel del forsømmelse og misligholdelse af eksisterende ejendomme. Det var måske på sin plads at finde ud af, om der ikke kan føres en noget mere effektiv og stærkere kontrol fra det offentliges side med ejendommens vedligeholdelsesstandard og kontrol med, om de penge, der hensættes, virkelig bruges til formålene. Nu ved jeg godt, at der i loven står noget om, at lejerne har adgang til at kontrollere i regnskaberne og disse konti, om pengene nu bliver brugt til det, de er hensat til. Men vi ved jo, at lejere tit og ofte føler sig i et sådant afhængighedsforhold til ejeren, at de nok skal lade være med at kigge ham alt for nøje i papirerne, så den bestemmelse er nok ikke så meget værd. Men måske skulle der fra offentlighedens side kræves en noget mere skærpet kontrol med, at disse penge anvendes til det, de er hensat til. Her kunne huslejenavnene måske udføre en samfundsgavnlig virksomhed.

Det er givet, at den moderniseringsdille, som vi har været ude for, har været til stor